

II.
C. 1856.
J. E.

80/17

13156. II. C. c. 2. 3.

SLAVI

zhašteniga, spofhtovániga

GOSPÓDA GOSPÓDA

JANESA K. KERSNIKA,

uzhenika narávoflovstva na z. kr. akademífhkim uzhelífhu Ljubljánfhkim,
praviga zhléna krajnfke kmetífhke drushbe, staráfhíne rezheniga
uzhelífhá i. t. d.

NA DAN NJEGOVIGA GÓDA

v spomín ífkrene ljubésni in spofhtovánja

od njegovih

EVABÉSHNIE UZHÉNZOV

polvezhenó in péto 24tíga Róshizvéta 1839.

Saredil Franze Malavaftrízh

V Ljubljani,

natífhnil Joshef Blasnik.

zhalteniga, polhovana

GOSTODA GOSTODA

JANESA K. KERSNIKA

uzbenika naravoslovstva na A. R. zhalteniga, polhovana
pravica zhalteniga, polhovana, zhalteniga, polhovana
uzbenika, polhovana

NA DAN NEGOVICA GOSTA

v lpmia ilirne lpmia in polhovana

od upravitelj

EVANGELIUM BERTHOVA

poteklo in po zhalteniga, polhovana 1879

030051596

V béráj strune nam, Modriza míla!

K' si hvalěšne ferza nam sbudila,

Iu ljuběsni nafhe něfi práve

Vrózhe glafe v' domovíno fláve!

Vshgi nam v ferzih gôrke vřim glafove,

De posnájo svéfte naf řínové

Domovíne pósni fhe saródi; —

V ferzhni péfmi míla vřim nam bódi!

Ti od někđaj măt' si bila blaga

Vřim řínovam domoródnim drága,

Daj, de is ferzov nářkih bóde péta

Vřédno flava nářhiga O z h é t a!

Sivi řokol lěti med oblake

Iu meglíze nam ras-shěni vřakě,

De nebó odprě nam zřířto, jářřo

Vřo lepóto řvôjo řvítlo, krářřo.

Gôri naf ljubésin je pëljala

Uzhenika náfhiga, odgrinjala

„She nerasodéte nam fkrivnósti,

De b' uzhíle ferza se modrósti,

Kjér svetovi svítli, neisfhteti

Na obók obnébja so pripéti,

De v nesnánih verflah se vijejo,

In modróst Ozhéta nam gorejo. —

Támno v náfhih ferzih je vse bilo,

Zhe se rávn' nad námi je svetilo,

Ino sharki svésd, in lune bléde

„So vliváli v nafhe se pogléde.

Pa nesnáne bile so postáve,

Ino póta zhudne nam naráve,

Ki tú fivári ino tam rasdéra,

Pa v edínoft vézhno vse nabéra. —

T v ô j a nam modroft je rasodela,

O z h e drági! vse naráve déla,

In ljubésin t v ô j a je uzhila,

De dobrót nebéfhkih ni fhtečila;

De kar sêmlja in nadsêmlje kâshe,

Nam modrófti in mózhi ne lâshe

Ozha, ki svetove módro vlâda

In s darovi tóljkmí naf sakláda.

Módro t v ô j e ufa fo uzhile

In modrófti sêrna v naf fadile,

De obzhínfka máti ta — narávâ —

Shola je zhlovêku naj bôlj sdráva;

Njê narédbe naj fi vřák fposnáti,

Prisadêva fe po njih ravnáti,

In ferzê njegovo bo zhutilo,

De famó fe nizh ni uftvarilo;

De isvirna mózh vse gospoduje,

In vse, karkolj pride, ureduje;

De en Bog is nizh v shivlenje klizhe,

Ki osvédsje tak modró premizhe. —

Ne odtegni nam ljubésni t v ô j e,

Ktérih dufha próti nébu póje;

Ne presiraj mnóshize nikóli,

Ki k' Ozhétu takó fèrzhno móli:

Daj nam, néba Ozhe vézhni, mili!

De b' ljubésin mu sveftó vernili,

Ki tak' svéfta naf v shivlenje pélje,

In refnize naf uzhi vefélje.

Blagoflovi nj ê g a fivo glávo

Ino úmnoft mu ohráni sdrávó

De shivlénje drágo mu ne mine

Teb' na zháft, na flávo domovine.

Duh tvój vézhni naj g a svéto vódi,
Kodarkolj s gibkó mladôstjo hódi,
De na póte práve in veféle
U ljubésni svoji jo pripélje.

Daj, de luzh nebéf povsód mu svéti
De v ljubésni od finov sprejéti
Srézhin doshivi fhe posne léta,
Ktérih hvála vénze sdaj mu spléta.

In ko pófhljesh pòsno mirne zháse,
Ko nad grôbam sêlen máh mu ràse,
V nashih fèrzih daj ga nam nositi
In v njegovih vnúkih ga flaviti.

Vnúzi náshi pòtlej in njegovi
Naj flavé s edinmi ga glafovi:
De mladôst ozhéta vezh iméla,
Ne bo táziga, ko ta veféla!

Du tvůj věchní maj' s' věčnou slávou

Kohoutků a šelků, jakýchžli máš

De na počest přivez' to všecko, jak máš

U jinných lidí to přepočítá, jak máš

Daj, de lach neboť povědomí své

De v jinných lidích nově přepočítá

Stěhán dohází, to všecko, jak máš

Kterých lidí vědomí máš, jak máš

In to počítá všecko, jak máš

Ko nad všechno všecko, jak máš

V našich věcech, jak máš, jak máš

In v něčem všem, jak máš, jak máš

Vědomí máš, jak máš, jak máš

Niž klavé s' odním, jak máš, jak máš

U mladých věcí, jak máš, jak máš

Ko na věcech, jak máš, jak máš

